

Muži 28. října

Jiří Stříbrný

(14. 1. 1880 – 21. 1. 1955)

Československý politik, novinář, účastník prvního odboje, jeden z „mužů 28. října“ a několikanásobný ministr. Zpočátku patřil mezi politiky národních socialistů, po rozkolu byl předákem radikálně nacionalistických formací, známých pod názvem Národní liga.

Již během svých středoškolských studií se stal politicky aktivním a v roce 1897 se zúčastnil zakládajícího sjezdu České strany národně sociální. Ve volbách do Říšské rady v roce 1911 se stal poslancem Říšské rady. Usedl do poslanecké frakce Český národně sociální klub.

Ve vídeňském parlamentu setrval do zániku monarchie. V létě 1914 byl i přes své známé protirakouské postoje povolán do armády, v dubnu 1917 byl propuštěn do zálohy. Ihned po propuštění se zapojil do spolupráce s Maffii, posílil svůj vliv ve straně, odkud odstranil většinu prorakouských členů.

Ke konci první světové války pronesl na zasedání znovu svolané Říšské rady velmi ostrý a osobně riskantní projev proti poměrům v rakouských internačních táborech. V září 1918 se stal členem Socialistické rady, jež vznikla spojením dvou velkých českých levicových stran, sociálních demokratů a národních sociálů (přejmenovaných na socialisty). Pomáhal organizovat generální stávkou 14. října 1918.

28. října roku 1918 se stal jedním z pěti „mužů 28. října“, kteří se podíleli na vyhlášení samostatného Československa a převzetí moci v Praze. Předseda strany Václav Klofáč byl v té době spolu s ostatními politiky na jednání se zahraničním exilem v Ženevě. Stříbrný po jednání s velitelem rakouské vojenské posádky v Praze donutil armádu, aby proti převratu nezakročila.

Spolu s dalšími „muži 28. října“ a členy předsednictva Národního výboru Československého podepsal Provolání o samostatnosti československého státu a příslušný zákon, který formálně přetrhával vazby s monarchií.